

6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2020
† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Κολοσσαῖς, ἥτοι ἐν Χώναις, παρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Καλοδότης μάρτυρος.

ᾠχος δ'. Ἐωθινὸν β'.
(τυπικὸν 6ης Σεπτ. §§ 1-3).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ
Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Τ ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ
γε λου μα θου σαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και

την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα σαι
τοις Α πο στο λοις καυ χω μεναι ε λε γον ε σκυ λευ
ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Δόξα. Ἀπολυτίκιον τῶν Ταξιαρχῶν.

Ἦχος Δι-Θ.

Των ου ρα νι ων ζρα τι ων αρ χι ζρα τη γοι
δυ σω π8 μεν υ μας η μεις οι α να ξι οι ι να
ταις υ μων δε η σε σι τει χι ση τε η μας σκε
πη των πτε ρυ γων της α υ λ8 υ μων δο ο ο ο
ξης φ8 ρ8ν τες η μας προ σπι πτον τας εκ τε νως και βο
ω ω ω ων τας εκ των κιν δυ νων λυ τρω σα σθε
η μας ως Τα ξι αρ χαι των α νω δυ να με ων

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω
στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει

σαρκου μενος ^Δ και Σταυρον εκουσιως υπερημων

καταδεξामενος ^ε διου αναστησας τον πρωτο

πλαστον εσωσεν εκθανα τουτας ψυχας ημων

ων ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ^Δ Δι-Ϟ

A να βλεψασαι του ταφου την εισοδον ^ε και

την φλογα του Αγ γελουμη φερουσαι ^ε αιμυροφο

ροι συντρομω εξισταντο λεγσαι ^Δ αρα εκλα

πη οτω ληστη ανοιξασπαρα δεισον ^ε αρα η γε

ρθη ο και προπαθησκη ρυξαστην εγερσιν ^ε αληθως

ανεστη Χριστος ο Θεος τοις εν Αδηπαρεχωνζω

ην και αναστασιν ^ε

Ἦχος ^Δ Δι-Ϟ

Δόξα.

Εκου σι α σου ου βου λη Σταυ ρον υ πε μει νας Σω
τηρ και εν μνη μα τι ι και νω αν θρω ποι ε θεν το θνη
τοι τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ στη σα με ε νον
ο θεν δε σ μεν θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα νατος δει
νω ως ε σκυ λε ευ ε ε το και οι εν Α δη α παν
τες ε κραυ γα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει ει σου
Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της με νων
εις τους αι ω ω ω ω νας

Και νυν. Θεοτοχίον.

Κα τε πλα γη Ι ω σηφ το υ περ φυ σιν θε ω
ρων και ε λαμ βα νε εν εις νουν τον ε πι πο κον υ ε
τον εν τη α σπο ρω συλ λη ψει σου Θε ε ο το ο ο κε
βα τον εν πυ ρι α κα τα φλε κτον ραβ δον Α α
ρω ων την βλα στη η σα α σαν και μαρ τυ ρων ο μνη
στωρ σου και φυ υ υ λαξ τοις ι ε ρευ σιν ε κραυ γα α ζε
Παρ θε ε νος τι ι ι κτει και με ε τα το ο ο κον πα

λιν με νει Παρ θε ε ε ε νος

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

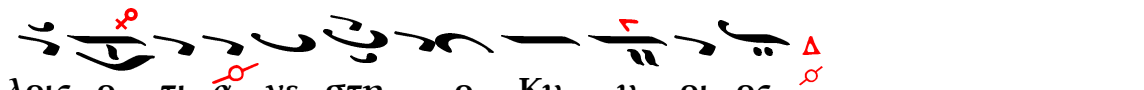
Ἦχος Δι

Ανεστησως α θανατος απο του Α δου Σω
τηρ συ νη γειρας τον κοσμον σου τη Α να στα σει τη
ση Χρι στε ο Θε ος η μων ε θραυσας ε νι σχυ ι του
θα να του το κρατος ε δει ξας ε λε η μον την Α
να στασιν πα σι δι ο σε και δο ξα ζο μεν μο νε φι
λανθρω πε

Ἦχος Δι

Δόξα.

Εκ των α νω κα α τελ θων των υ ψω μα των Γα βρι
ηλ και τη πε τρα προ σελ θων εν θα η πε τρα της ζω
ης λευ χει μο νων α νε κραυ γα ζε ταις κλαι ου ου ου
σαις παν σα σθε υ μεις της θρη νω ωδους κραυ γης ε χου
σαι α ει το ευ συμ πα α θη η τον ον γαρ ζη τει τε
κλαι ου ου σαι θαρ σει τε ως α λη θως ε ξε γη η γε ερ

 ται αι δι ο ο βο α α α τε τοις Α α πο στο ο ο

 λοις ο τι α νε στη ο Κυ υ ρι ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

K α τε πλα γη σαν Α γνη παν τες Αγ γε λων οι χο
 ροι το μυ στη ρι ον της σης κυ ο φο ρι ας το
 φρικτον πως ο τα παν τα συ νε χων νευ μα τι μο ο
 ο νω αγ κα λαις ως βρο τος ταις σαις συ νε χε ται και
 δε χε ται αρ χην ο προ αι ω ω νι ι ος και γα
 λου χει ται συ μπα σαν ο τρε φων πνο ην α φα τω χρη στο
 ο τη η τι και σε ε ως ο ο ον τως Θε ου ου Μη τε ε
 ε ρα ευ φη μου ντες δο ξα α α α ζου σι

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣η̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ
T ων α γγε λων ο δη η η η μος κα τε
 πλα γη ο ρω ων σε εν νε ε κροι οις λο γι

σθε ε ε ε ντα^{u q} τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ^{v' 22}

την ι σχυνκα θε λο ο ον τα^{v' 22} και συν ε ε αυ

τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα^{6 u q} και εξ

α δθ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα^{u q}

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^{v' 22} δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ^{u q}

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι^{v' 22} ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε^{u q} ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος^{v' 22} προ σε φθε εγ

γε ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις^{u q} ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τθ μνη η μα τος^{u q}

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^{v' 22} δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ^{u q}

Λι ι α αν πρω ι̇ μυ ρο φο ροι ε εδ ρα

μον^{v' 22} προς το μνη η μα α σθ θρη νο λο γθ θ θ θ

σαι^υ₉ αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος

και ει ει ει ει^υ₂₂ πε θρη ν8 ο ο και ρο ος πε ε παυ

ται μη κλαι ε τε^υ₉ την α να στα σιν δε α

πο στο λους ει ει πα τε^υ₉

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^υ₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ^υ₉

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν

ρων ελ θ8 8 8 σαι^υ₂₂ προς το μνη η μα σ8

Σω ω ω ω τε^υ₉ ε νη χ8ν το αγ γε ε ε λ8

προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε ν8^υ₂₂ τι με τα α α νε

κρων τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε^υ₉ ως Θε

ος γαρ ε ξα νε ε ε στη τ8 μνη η μα τος^υ₉

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι^υ₉

Προ σκυ ν8 μεν Πα τε ε ε ρα και τον τ8

τ8 Υι ο ο ο ον τε^υ₂₂ και αι τω ω Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα την Α γι ανΤρι α α α δα εν

μι α τη ου σι ι ι ι α συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος Α γι ος ει Κυ υ ρι ε

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τας αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην

Ζ ω ο δο την τε κς ς ς σα τον Α δαμ

α μαρ τι ι ι ι ας ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ

θε ε ε ε νε χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α

ντι λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ

σς σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α Α λλη

λς ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον.

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α Α λλη

λ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο

ο ο ος

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

 και ω μα τα σθ

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

 ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τθ θα να α

 τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

 ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δθ

 παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

 και ω μα τα σθ

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη

 τρι αι κιο να τε ο α ξραπτων εν τω τα φω Α

 γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ

 μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε

ξά νε εστη τᾶ μνη μα α τος^{υ ρ}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σᾶ^{υ ρ}

Λι ανρω ἱ μν ρο φο ροι ε δρα μον προς τομνη

μα σᾶ θρη νο λο γᾶσαι^{υ ρ} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νᾶ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε^{υ ρ} την α να στασιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε^{υ ρ}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σᾶ^{υ ρ}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θᾶ ῖσαι προς τομνη η μα σᾶ Σω τερ^{υ ρ} εν η χᾶ ῖν

το Α γγε ε λᾶ προς αυ τα ασφθε γγο με ε νᾶ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{υ ρ} ως Θε ος

γαρ ε ξά νε ε στη τᾶ μνη η μα α τος^{υ ρ}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{υ ρ} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^u₉

Προ σκυ νθ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ς τθ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^u₉ την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^u₉ Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^u₉

Και νυ υν και α ει και εις τθς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^u₉

Ζω ο δο ο την τε κθ ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^u₉ χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^u₉ ο εκ σθ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^u₉

Αλλη λθ ι α Α λλη λθ ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη λθ

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^u₉ (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α A λλη
λϑ ϑ ï ï α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ'.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ἀντίφωνον Α

E κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α
θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου

O ι μι σουν τες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ
ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ
με νοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον αι
ω νων α μην

A γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται

και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρου νε ται τη Τρι α
δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

Ἀντίφωνον Β

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μως εκ βα α
θους ψυ χης μου κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο ην τα
θει ει α σου ω ω τα

Ε πι τον Κυ ρι ον ελ πι ι δα πας τις κε κτη
με νος υ ψη λο τε ρος ε στι παν των των λυ που ουν
των

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα α
ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι ι σιν
προσ ζω ο γο νι ι αν

Ἀντίφωνον Γ

Η καρδία μου προς σε Λογέ υψώθη τω^ε και
ου δεν θέλει με των του κοσμου τερπνων προς χα
μαι ζηλιαν^ε

Επιτην μητερα αυτου ως εχει τις στοργην^ε
επιτω Κυριω θερμοτερον φιλητρον χρεωστου
μεν^ε

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι^ε και νυν και αει και εις τους αιωνας τον αι
ωνων αμην^ε

Αγιω Πνευματι θεογνωσιας πλουτος^ε
θεωριας και σοφιας^π παντα γαρ εν τουτω τα
πατρωα δογματα ο Λογος εκκαλυπτει^ε

Προκείμενον.

Αναστα Κυριε βοηθησον ημιν και λυτρω
σαι ημας^Δ ενεκ της δοξης του ονοματος
σου^ε

Στίχος: Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες

ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν,
ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ τρω
σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξησ του ο νο μα τος
σου

Στίχος: Ἐσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς
μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ τρω
σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξησ του ο νο μα το
ο ος σου ου ου ου

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως
τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Β'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιotoῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρητὸν τὸν ἐσταυρωμένον· Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε
λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος ος και κα τα το πλη θος των οι

κτισμων σου ε ξαλειψοντο α νο μη μα μὲ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μὲ και α πο της α μαρ τι ας μὲ κα θα ρισον

με

Οτι την α νο μι αν μὲ ε γω γινωσκω και

η α μαρ τι α μὲ ε νω πι ον μὲ στι δι α παν

τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σου ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω

θης εν τοις λο γοις σου και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ιδὲ γαρ εν α νο μι αις σου νε λη φθην και εν

α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μὲ

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σου ε δη λω σας

μοι

Ι δα ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
 θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
 και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι
 ι ι α ας σς ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
 α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
 μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκαν θη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
 συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με
 να

Α πο ςρεψον το προ σω πον σς α πο των α
 μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει
 ψον

Καρδιανκαθαρανκτισονενεμοιοθε
ος καιπνευμαευθεσεγκαινισονεντοιςεγκαιτοις

με

Μηαπορησηςμεαποτπροσωπεσε και
τοπνευμαστοαγιονμηαντανεληςαπε

με

Αποδοςμοιτηναγαλλιασιντουσωτη
ριουσε καιπνευματιηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξωανομουςταςοδουσε καιαση
βειςεπισεεπιστρεψου

Ρυσαιμεεξαιματωνοθεοςοθεοςτης
σωτηριιαςμαγαλλιασεταιηγλωσσαμητην
δικαιοσυνηνσε

Κυριεταχειλημουανοιξεις καιτο
στομαμαναγγειλητηναινεσινσε

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν Δ

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ε

Η υ σι α τω θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον Δ

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο θε ος Δ ουκ ε ξου δε νω σεις ε

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σθ

την Σι ων Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρθ

σα λημ Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα ε

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθ μο οσ χθς Δ και ε λε η σον με ο θε ος Δ λ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι Ζ'

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον Δ ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Α μην ^{ζ'} Ταις της Θεο το οκθ πρε σβει αις ε λε
η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ
A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα
θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον
ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ
Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι-θ

^Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε
σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των ^Δ

Και νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πληθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο
 μη μα α μη

Ανα στας ο Ι η σης α πο τς τα
 α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Ἀρχαγγέλου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς
 πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν

δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδῃ δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀρχιστρατήγου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὸν πρῶτον ὕμνῳ τῶν ἀσωμάτων νόων.

Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς θείαις λαμπρότησι, καταστραπτόμενος πάντοτε, τὸν νοῦν μου καταύγασον τοῦ ἀνυμνήσαί σε, Ἀρχιστράτηγε, τῶν ἄνω στρατευμάτων, ἀπάντων κραταίωμα, τῶν προστρεχόντων σοι.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Νοῦς ὁ προάναρχος, ὑπερκοσμίου ταξίαρχον, ἀνέδειξε τάξεως, σὲ παναοίδιμε, Ἀρχιστράτηγε, καὶ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, καὶ θεῖον ἀγλάισμα, τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόων προηγούμενος, τῶν οὐρανίων ἐν πνεύματι, τοῖς κάτω πανάριστε, Μιχαὴλ δέδοσαι, περιτείχισμα, καὶ κράτος καὶ ῥομφαία, ἐχθροὺς κατασφάττουσα, καὶ ἀφανίζουσα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρθένε πανάμωμε, ἡ τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπεια, ἀνθρώπων βοήθεια, σύ μοι βοήθησον, θαλαττεύοντι, καὶ ζάλη ἀμαρτίας, αἰεὶ περιπίπτοντι, καὶ κινδυνεύοντι.

Ἄτερος Κανὼν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ποίημα καὶ οὗτος Ἰωσήφ.

Τῷ ὁδηγήσαντι πάλαι.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ἀρχηγὸν τῶν Ἀγγέλων, τὸν φωταυγῆ ἥλιον, καταυγάζοντα τὴν γῆν, ταῖς τῶν θαυμάτων λαμπρότησι, καὶ τὴν ἀχλὺν

ἀπελαύνοντα, πάντοτε τῶν πειρασμῶν, χαρμονικῶς ὑμνολογήσωμεν.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τοὺς Ἀγγέλους ποιήσας, φλόγα πυρὸς Κύριε, ἀποπληροῦντας δυνατῶς, τὸ σὸν πανάγιον θέλημα, μέσον αὐτῶν διαλάμποντα, ἔδειξας ὡσπερ ἀστέρα, Μιχαήλ τὸν ἀρχιστράτηγον.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνολογήσωμεν πάντες, τὸν ἀγαθὸν Κύριον, τὸν δωρησάμενον ἡμῖν, τεῖχος ἐχθροῖς ἀπροσμάχητον, καὶ ἀπερίτρεπτον ἔρεισμα πάντοτε, κινδύνων σώζοντα ἡμᾶς, τὸν ἱερὸν Μιχαήλ.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπιστάσιαις σου θείαις, ἀποτελεῖς πάντοτε, τὸν θεῖον οἶκόν σου σαφῶς, ἀμαρτωλῶν ἱλαστήριον, ἀδικουμένων προσφύγιον, νόσων τε φυγαδευτήριον πασῶν, Θεοῦ πρωτάγγελε.

Δόξα.

Θραῦσον υἱοὺς τοὺς τῆς Ἄγαρ διηνεκῶς ἔνδοξε, ἐγειρομένους καθ' ἡμῶν, καὶ τῆς αὐτῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, καὶ προσδοκίας καὶ θλίψεως, ὅπως σε ὡς ἀγαθὸν ἡμῶν ἀεὶ, προστάτην σέβωμεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς τοῖς βροτοῖς ἦνωται, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, ἐκ σοῦ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἀποτεχθεὶς Ἀπειρόγαμε, σώζων με τὸν ὑπαχθέντα τῇ φθορᾷ, κλοπῇ τοῦ ὄφους.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέματαί, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελῶν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγηρται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Τοῦ Ἀρχαγγέλου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος δ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥώμη τῇ θείᾳ, Στρατηγὲ τῶν Ἀγγέλων πανεύφημε, περιέρχη πᾶσαν γῆν, δεινῶν ἡμᾶς ἐξαιρούμενος, τοὺς προσκαλουμένους

σου, τὸ θεῖον ὄνομα.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς θεῖος κῆρυξ, ὡς προστάτης πιστῶν ἀκαταίσχυντος, πλανωμένων ὁδηγὸς καὶ παιδευτὴς ἐχρημάτισας, Θεοῦ Ἀρχιστράτηγε, θεοειδέστατε.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ θεοῦ φέγγους, καθαρώτερον ἔσοπτρον πέφηνας, τὰς ἐμφάσεις τοῦ σεπτοῦ, λαμπρῶς δεχόμενος Πνεύματος, Μιχαὴλ πρωτάγγελε, ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ τοὺς αὐλοὺς, συστησάμενος Νόας βουλήματι, τῇ ἐνύλῳ σου γαστρί, οἰκεῖ βουλήσει Πανάμωμε, σαρκὶ καθορώμενος, ὁ ἀθεώρητος.

Ἄλλος. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παρεστηκῶς τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος, μεθέξει τε θεούμενος, καὶ φωτιζόμενος ἀστραπαῖς, ταῖς ἐκεῖθεν πεμπομέναις, τοὺς ὑμνητὰς σου φώτισον, Θεοῦ Ἀρχιστράτηγε.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Ἰησοῦς ὡς εἶδέ σε ῥομφαίαν, ἐν τῇ χειρὶ κατέχοντα, τῇ φοβεραῖ σου καταπλαγείς, θεωρία ἀνεβόα· Τί νῦν προστάσσεις Κύριε, ποιεῖν τῷ οἰκέτῃ σου;

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους ἄρχων πάλαι, ὑπὸ Θεοῦ καθέστηκας· χριστιανῶν δὲ νῦν βοηθός, Ἀρχιστράτηγε καὶ ῥύστης, τῶν ἀναγκῶν ῥυόμενος, αὐτοὺς καὶ τῶν θλίψεων.

Στίχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγαλωσύνην δῶμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ δόντι ἡμῖν πρόμαχον, καὶ ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν, Ἀρχιστράτηγον τὸν μέγαν, δι' οὗ βαρβάρων πάντοτε, ἀθέων λυτρούμεθα.

Δόξα.

Ἀπαγωγῇ βιαία, τοὺς εἰς ἔθνη ἀλλόφυλα τυγχάνοντας, καὶ δουλωθέντας ἐλεεινῶς, ἐπανάγαγε ἐν τάχει, ἐκδυσωπῶν τὸν Ὑψιστον, Θεὸν Ἀρχιστράτηγε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Δανιὴλ σε ὄρος γράφει μέγα, ὁ Ἀββακούμ δὲ Ἄχραντε, ὄρος κατάσκιον ἀρεταῖς, καὶ Δαυῖδ τετυρωμένον, ἐξ οὗ ὁ Θεὸς σεσάρκωται, τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανίων ταγμάτων δημαγωγός, λειτουργός τε τῆς δόξης τῆς θεϊκῆς, ἀξίως γενόμενος, τῇ προστάξει τοῦ Κτίστου σου, χριστιανῶν ὑπάρχεις, μεσίτης σωτήριος, τῇ αὐλῇ σου δόξη, δεινῶν ἐξαιρούμενος· ὅθεν κατὰ χρέος, εὐφημοῦμέν σε πάντες, τὴν θείαν σου σήμερον ἀνυμνοῦντες πανήγυριν, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὰ θειά σου θαύματα.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μῆτερ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Κτίστην τῆς κτίσεως, ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ πλάστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις Πανύμνητε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, *καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῆ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐὰ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταῖος Θεὸς *καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνάμνησις τοῦ γενομένου παραδόξου θαύματος ἐν Κολοσσαῖς τῆς Φρυγίας παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ. (311)

Στίχ. Ὡφθης, Μιχαήλ, Νῶε σῶ ναῶ νέος,
Χώνη ποταμῶν τὸν κατακλυσμὸν λύων.

Ἦρουν Μιχαὴλ ποταμῶν χώνευσε, Νόων ἀγός, ἔκτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Ἄθλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Εὐδοξίου, Ζήνωνος, Ῥωμύλου καὶ Μακαρίου.

Στίχ. Τιμήθησαν Εὐδόξιος, Ῥωμύλος, Ζήνων
Καὶ Μακάριος· μακαριστοί, τοῦ τέλους!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι ἑκατὸν τέσσαρες καὶ χίλιοι στρατιῶται, καὶ ἡ ἁγία Καλοδοτή, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Δεκάς δεκαπλῆ καὶ χιλιάς Μαρτύρων,
Καὶ τετράς ἀπλῆ, συντελευτῶσι ξίφει.

Καλοδοτῆ, τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,
Καλῶν δοτῆρι σοὶ παρίσταται, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Φαῦστος ὁ πρεσβύτερος, Μακάριος, Ἀνδρέας, καὶ οἱ μοναχοὶ Βίβος, Κυριακός, Διονύσιος, Ἀνδρόνικος· καὶ αἱ ἁγίαι Ἀνδροπελαγία καὶ Θέκλα· καὶ Θεόκτιστος ὁ Ναύκληρος, καὶ ἕτερος Κυριακὸς ὁ Δημότης, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὴν γῆν ὁ Φαῦστος ἐκλιπὼν διὰ ξίφους,
Πρὸς φαῦσιν ἤρθη τῆς ἄνω κατοικίας.

Ξίφει θανόντες Μακάριος, Ἀνδρέας,
ᾠδευσαν ἄμφω τὴν μακαρίαν τρίβον.

Τὸν ἀρετῆς στέφανον ἀρνεῖται Βίβος,
Εἰ μὴ στέφανον καὶ τὸν ἐκ ξίφους λάβη.

Διονυσίῳ συμφρονήσαντας δύο,
Διονυσίῳ συγκατέκτεινε ξίφος.

ᾠς ἀνδρική τις ἦν Ἀνδροπελαγία,
Πρὸς τὴν κεφαλῆς ἐκτομήν, ὡς ἡ Θέκλα.

Θεόκτιστος Ναύκληρος ἐκτμηθεὶς κάραν,
Ψυχῆς ἰθύει τὸ σκάφος πρὸς τὸν πόλον.

Ὁ Κυριακὸς Δημότης, ἀλλ' ἐκ ξίφους,
Συνθιασώτης τοῦ χοροῦ τῶν Μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ συνέδραμε καὶ τὰ ἐγκαίνια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὸ Δεύτερον ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ἁγίας Εἰρήνης.

Στίχ. Ἐν οἴκῳ εἰς τὸ Δεύτερον, Εἰρήνης τῆς ἁγίας,
τιμήσωμεν ἐγκαίνια Δεσποίνης Θεοτόκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Μάρτυρος Σαραπάβωνος τοῦ Βουλευτοῦ, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχ. Βέλτιον οὐδὲν ἄλλο βουλεύση τάχα,
Τοῦ μαρτυρῆσαι Σαραπάβων ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Μαξίμου Σάντοβιτις τοῦ πρεσβυτέρου ἐν Ζντένια τῶν Καρπαθίων. (†1914)

Στίχ. Ζωὴ ἐμὴ ἡ φίλη Ὁρθοδοξία,
Ἐβόα Μάξιμος τοῖς φονευταῖς θνήσκων.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πρώτη Κυριακῇ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, Σύναξις τελεῖται ἐν τῇ Νήσῳ Νάξῳ πάντων τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει

Παροναξία διαλαμφάντων Ἀγίων, ἦτοι· τῶν Ὁσίων Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, Νικολάου πρεσβυτέρου τοῦ Πλανᾶ, Θεοκτίστης τῆς Μηθυμναίας, Ἀρσενίου ἐξ Ἡπείρου, Ἀθανασίου τοῦ Παρίου.

Στίχ. Σύναξιν τήνδε ποιῶμεν

Νάξου τε Πάρου νέων Ὁσίων.

Ἔτι δὲ καὶ Σύναξις πάντων τῶν ἐν τῇ Ἀγιοτόκῳ Νήσῳ Χίῳ ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει διαλαμφάντων Ἀγίων, τεσσαράκοντα τεσσάρων τὸν ἀριθμόν.

Στίχ. Φίλους Χριστοῦ ἡ Χίος γεραιρέτω·

Ταύτης γὰρ φρουροὶ τυγχάνουσι καὶ δόξα.

Καὶ Σύναξις πάντων τῶν ἐν Εὐξείνῳ Πόντῳ εὐαρεστησάντων τῷ Θεῷ ἀπ' αἰῶνος Ἀγίων.

Στίχ. Ἀβρόχως πόντον τὸν ᾧδε διελθόντες,

Εἰς οὐρανὸν ᾠκησαν Ἅγιοι Πόντου.

Θηρὸς ποντίου νικηταὶ Χριστῷ Ἅγιοι σύνεισι Πόντου.

Ὡσαύτως, τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, Σύναξις ἐπιτελεῖται ἐν Ἀρκαδίᾳ τῶν ἐξ αὐτῆς φυσάντων Ἐνδεκαριθμῶν Ἀγίων, οἵτινές εἰσιν· Ἱεράρχαι μὲν· Διονύσιος ὁ σοφός, Γρηγόριος ὁ Ε΄ Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως· Θεόκλητος Λακεδαιμονίας, Ἀθανάσιος Χριστιανουπόλεως. Νεομάρτυρες δέ· Πέτρος ἐν Ὀδεμησίῳ μαρτυρήσας, Εὐθύμιος Ὁσιομάρτυς ἐκ Δημητσάνης, Παῦλος Ὁσιομάρτυς καὶ Δημήτριος ἐκ Λιγουδίτσης, ἕτερος Δημήτριος, ὁ καὶ Μῆτρος καλούμενος· Ὅσιοι δὲ δύο· Νεῖλος ὁ Μυροβλύτης καὶ Γεράσιμος ὁ ἐκ Λέονταρίου Μεγαλοπόλεως.

Στίχ. Ἐνδεκαριθμοὶ θεράποντες Κυρίου

Τῆς Ἀρκαδίας προΐστασθε ἀπαύστως.

Ἐνδεκα θεοῖδεις ἀνέρας ὁμᾶ τιμᾶν χρεῶν ἡμᾶς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος ᾠδῆς Γα ρ

ᾠδὴ α΄

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ασ ραβ
δω την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ

σαν τι την δε επιστρεπτικως Φαρω τοις
 αρμασικροτησας ηνωσεν επευρως διαγρα
 ψας τω αητητη τον οπλονδιο Χριστω ασωμεν
 τω θεω ημων οτι δε δοξασται

ὠδὴ γ' Ἦχος Νη

Ραβδος εις τυυποντμυστηριου παραλαμ
 βανεεται τω βλαστω γαρ προκρινειει τον
 ιερεεα τηστειρευουση δε πρωην εκ
 κλησιανυν εξηνθηησε ξυλονσταυρου εις κρα
 τος καισ τερωωμα

ὠδὴ δ' Ἦχος Γα ρ

Εισακη ηκοα Κυριε της οικονομιας
 σατομυστηριον κατενοησαστα εργασα
 και εδοξασαστην θεοτητα

ὠδὴ ε' Ἦχος Νη

Ωτρισμα καριισον ξυυυλον ενω

ε τα α α θη Χρι σος ο βα σι λε ευς και Κυ ρι
 ος δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας
 το εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τι
 σαρ κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νη νταις ψυ
 χαις η η μων

ὠδὴ ς'

N ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγχνοις πα
 λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
 σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
 πα σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
 περ κο σμι ον Α να ζα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν
 τσ σαρ κι προ σπα γεν τος Χρι στσ ς ς τσ Θε ου και
 τρι η με ρω ε γε ε ρει τον κο ο σμον φω τι
 σα αν τος

ὠδὴ ζ'

E εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νσ δυ σε

βς λα ς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσφη
 μι ι α ας θε ο στυ γς ο μωστρεις Παι δας εκ ε
 δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ
 βρομι ον αλ λα ντη χεν τι δρο σο βο λω Πνευμα α
 τι πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ
 υ μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ
 λο γη τος ει

ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
 δος ι σα ριθμοι δη μι ς ρ γον Πα τε ρα Θε ον
 μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
 το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
 περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τς αι ω ω ω να α α
 ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

5 Καθειλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορως Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

ὠδὴ θ'

M υ σι κος εἰ Θε ο το κε ε πα ρα δει σος
α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου
το τς αυ ρα ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς ρο γη
ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νσ προ σκυ
νσ ρν τεσ αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

O δι α βρω σε ω ως τς ξυ υ υ λσ τω γε
νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α ς αυ ρα κα
τη ηρ γη ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα
γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω
της α γνηης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ
να α μεις των ου ρα νων με γα λυ νσ σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τδ

ὁ β' χορός:
ο τι Α α γι ο ος ε στι
Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Β'.

Ἦχος Δι-θ

T ον λι θον θε ε ω ρη η σα σαι α πο
κε κυ υ λι σμε ε νον αι Μυ ρο φο ο ροι
ε ε χαιρον ει δον γαρ νε ε α νι ι σκον κα
θη μενον εν τω τα α φω και α αυ τος τα αυ ταις ε ε
φη ι δδ Χρι στο ος ε γη η γε ρται ει πα
τε συ υν τω Πε ε τρω τοις Μα θη ται αι αι αι αις
εν τω ο ρει φθα σα τε Γα α λι λαι αι ασ
ε κει υ μι ιν ο φθη η σε ται ως προ ο ει πε
εν τοις φι ι λοις'

Τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος ♪ Βου - θ.

Α θροισθητε και ι ι δε τε η αν
θρω ω πο ο της α α πα σα θε α σα σθε ξε νον
θα α αυ μα το τε λε σθεν εν ταις χω ω ναις
Μι χα ηλ ο α σω ω μα τος ρα βδω την
πε ε τρανε ερ ρη ξε και πο τα μς η κο ον
τι σε κα τερ χο με νς α τα ακτως ε πι
το α γι ι ον υ υ δωρ

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ε ι κο νος ης με τε ε λα βον θε ρο γι ι
κω ως της κρει ειτ το νος ε ξω σθην οι μοι οι ο τα
α α λας δι α κρα σι α α σ της πα α λαι σου δε
Χρι στε ο ε ευ σπλα γχνος αρ ρη τως κοι οι νω
νη η σας μοι τσ χει ρο νος με τει ει λη φας και
νο ποι η σας σω τη ηρ με παρ θε νι κων ε εξ
αι μα α των

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πάφ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι πρε ε ε
πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
του σοι πρε ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Τ ου ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγγ ρα πτον
δο ξα αυ τη ε σται πασι τοις ο σι οισ αυτου

Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α
να στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε δο
ξα ζο μεν σου την α να στασιν

Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ
του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι
της δυ να με ως αυ του

Ε ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρχαι αι ας κα τα
ρας η λευ θε ρωσας η μας και εν τω θα να τω σου
τον την φυ σιν η μων τυ ραν νη σαν τα δι α βο
λον κα τη ρη γη σας εν δε τη ε γε ρ σει σου χα ρας τα
πα αν τα ε πλη ρωσας δι ο βο ω με εν σοι
α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξασοι

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις
αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
της με γα λω συ νησ αυ του

Τ ω σω Σταυ ρω Χρι στε Σω τη ρ ο δη γησον η μας
ε πι ι την α λη θει αν σου και ρυ υσαι η μας των
πα γιδων του εχ θρου ο α να στας εκ των νε κρων α
να στη σον η μας πε σον τας τη α μα ρ τι ι α εκ

τει νας την χει ρα σου φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε τη πρε

σβει α των Α γι ων σου

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι

νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Τ ων πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρισθεις μο νο γε

νε ες Λο γε του Θε ου ηλ θες ε πι γης δι α φι

λαν θρω πι αν αν θρω πος γε νο με νος α τρε ε πτω

και Σταυ ρον και θα να τον υ πε μει νας σα ρ κι ο α

πα θης τη Θε ο τη τι α να στας δε εκ νε κρων α θα

να σι αν πα ρε ε σχε σω γε νει των αν θρω πων ως

μο νος παν το δυ να μος

Καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου, ψάλλομεν

Στιχηρὰ προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίζοντες, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, βοήσωμεν τὸν ὕμνον· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος· ὁ συναΐδιος Λόγος ἅγιος εἶ· καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίζοντες, ...

Στίχ. ζ. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων ἐν παρῶρησίᾳ πολλῇ, καὶ παρεστῶς τῷ θρόνῳ, τῷ ἀστέκτῳ ἐν δόξῃ, αὐτόπτα τῶν ἀρρήτων, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Στίχ. η΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφοδρά.

Τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέλων πρῶτος ὑπάρχων σαφῶς, καὶ λειτουργὸς τῆς θείας, φωταυγίας ἐκείνης, αὐτόπτης τε καὶ μύστης, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐτησίως τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ ὑμνοῦντας τὴν Τριάδα πιστῶς.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Μ ε τα μυ υ ρων προ σελ θου ου ου σαις ταις
πε ρι την Μα ρι α α αμ γυ ναι αι ξι και δι α
πο ο ο ο ρου ου ου με ε ε ναι αις πως ε ε
ε ε ε ε σται αι α α αυ ταις τυ υ υ υ χει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει τυ χει ει ν του ου
ε ε φε ε του ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ω ρα α α θη ο ο λι θος με ε ε τηρ με ε νος
και θει ος νε α α νι ι ι ας κα τα στε ε ε ε

λω ω ων τον θο ο ρυ υ βον αυ τω ω ω ων τη
 ης ψυ υ υ χης η γεο θη γαρ φη η σιν Ι η
 σου ους ο Κυ υ υ ρι ος δι ο κη η η
 ρυ ξα α τε τοις κη η ρυ υ ξιν αυ του ου μα α
 θη η η ταις εις την Γα λι λαι αι αι αν δρα α μει
 ει ει ει εν και αι αι αι αι αι ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο και ο ψε ε σθαι Α αυ τον α
 να στα αν τα α ε ε ε ε ε εκ νε ε κρω ω ων
 ως ζω ο δο τη ην και αι Κυ υ υ ρι ι ι ι
 ον

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε νε δια γαρ τξ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Καί εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Βου

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ
 ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ
 δο κι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ
 νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
 α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
 παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χριστε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αιρων την α μαρτι ι αν του

κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α μαρ

τι ι ας του κο οσμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με

νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ

ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Κα θ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις

τον αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των πατε-
ρων ημων και αι νετο ον και δεδοξα σμε ενον το
ο νομα σου εις τους αιωνας αμηην

Γε ενοιτο Κυριε το ελεος σου εφη μας
καθαπερηλπισαμεν επι σε ε

Ευλογητος ει Κυριε ε εδιδαξο ον με τα
δικαιωματα σου (τρεις)

Κυριε καταφυγη εγεννηθης ημιν εν
γενεα και γενεα εγω ειπα Κυριε ε
λεησο ον με ιασαι την ψυχη ημου οτι ημαρ
το ον σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξο ον με
του ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ει ο
θεο ο ος μου

Οτι παρασσιπηγη ζωης εν τω φω
τι σου ο ψο μεθα φως

Π α ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι ι σε

Α γι ος ο Θε ος ^Δ Α γι ος Ι σχυ ρος ^Δ Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και γι ω ^Δ και α γι ω Πνευ μα
τι ^ε

Κ αι νυν και α ει ^Δ και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μη ην ^ε

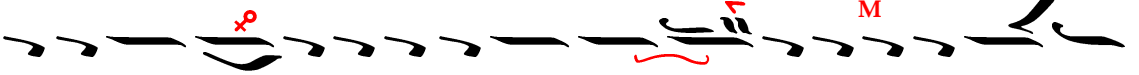

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε

Ἄσματικόν. ^ε ^χ

Α ^Β α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ Α α γι
ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ Α α γι ι ος Α α θα α
α α να α α α τος ^Β ε ε λε η σο ον η η μα α
α α ας ^ε

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Σ ^Β η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν ^Δ

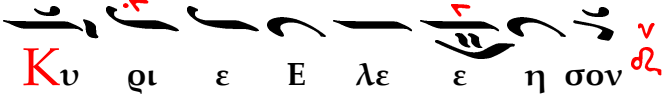
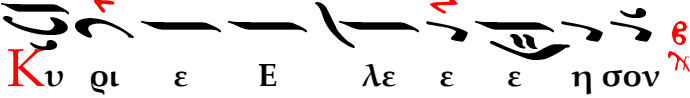
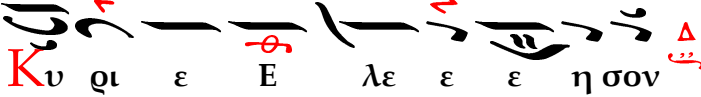

 α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω της

 ζω ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα

 να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε

 ο ο ο ο ο σ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

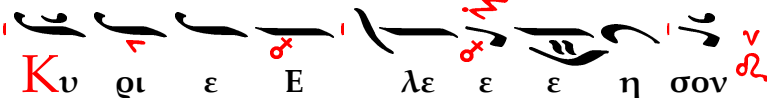
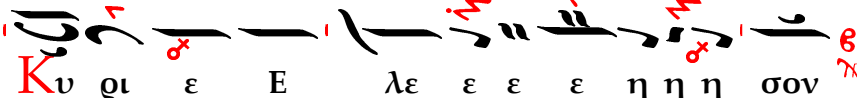
Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου

πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι α

Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι α

Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πω σε ναν θρω πη σας

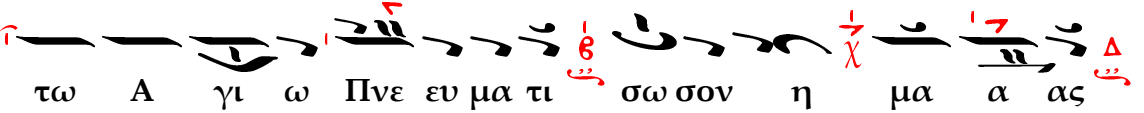
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

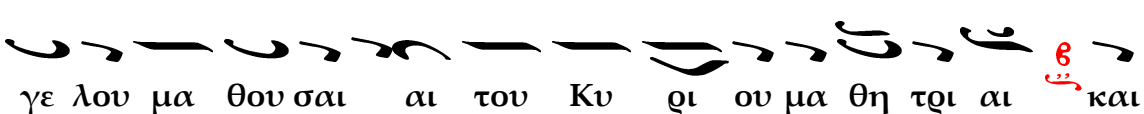
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-Θ.

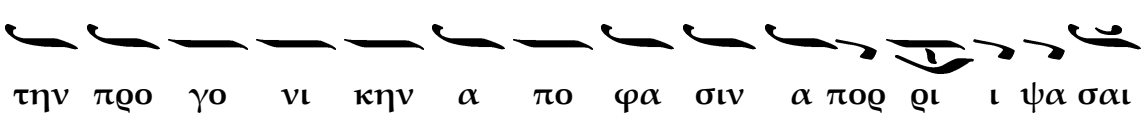
Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Tο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ

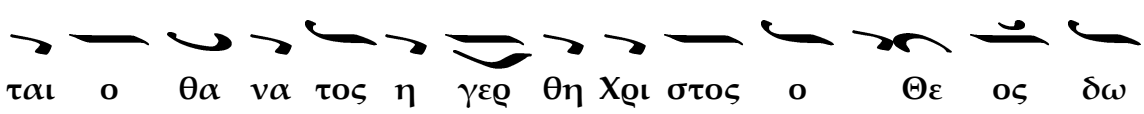
 γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και

 την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι

 τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ

 ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω

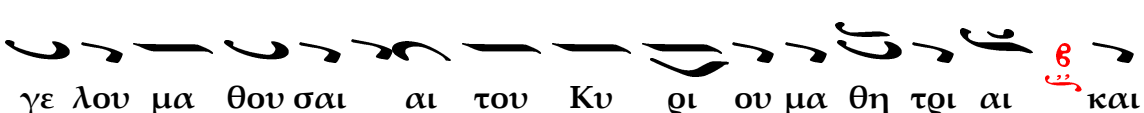

 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Tο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ

 γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και

την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα σαι
 τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ
 ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Στίχ. γ΄. Αὐτὴ ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος: ἀγαλλιασώμεθα
 καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ
 γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
 την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα σαι
 τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ
 ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ο ο
 ος

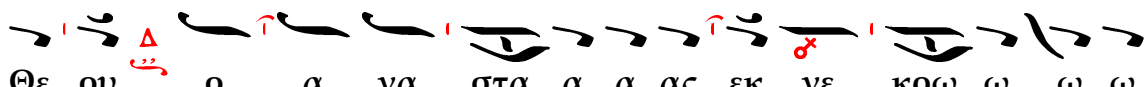
ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

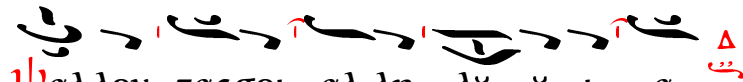
ᾠχος Δι-θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

ὁ β' χορός:

 ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

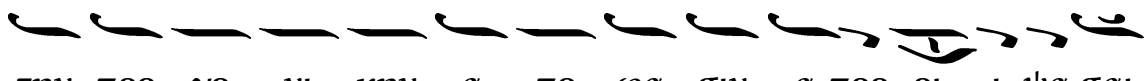
Ἦχος Δι-Θ

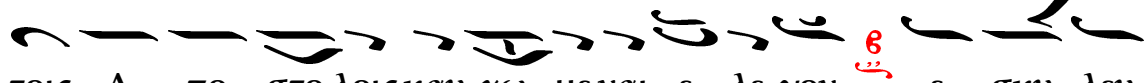
Tο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ

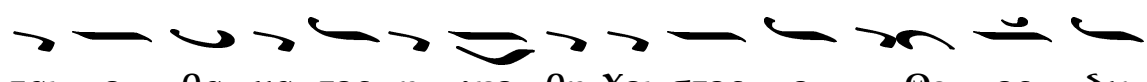
 γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και

 την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι

 τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ

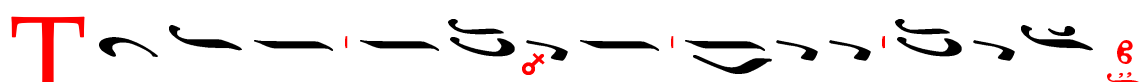
 ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω

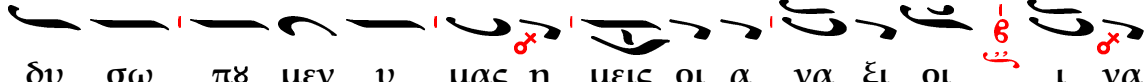
 ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Ἀπολυτίκιον τῶν Ταξιαρχῶν.

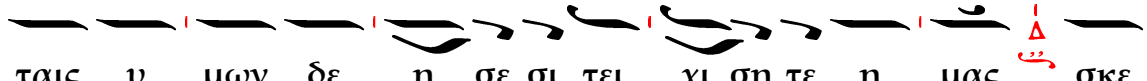
Ἦχος Δι-Θ

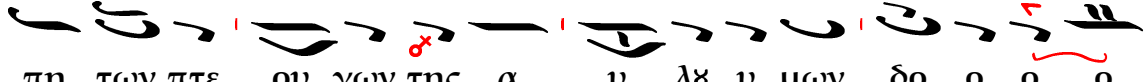
Tων ου ρα νι ων ξρα τι ων αρ χι ξρα τη γοι

 δυ σω πϑ μεν υ μας η μεις οι α να ξι οι ι να

 ταις υ μων δε η σε σι τει χι ση τε η μας σκε

 πη των πτε ρυ γων της α υ λϑ υ μων δο ο ο ο

ξης φρο ρεν τες η μας προ σπιπτοντας εκ τε νως και βο
 ω ω ω ων τας εκ των κιν δυ νων λυ τρω σα σθε
 η μας ως Τα ξι αρχαιτων α νωδυ να με ων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πλ. Γα ρ

A γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
 γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος πλ. Δι. ϑ.

I ω α κειμ και Αν να ο νει δι σμ α τε κνι
 ας και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τ ε θα να
 τ ε η λευ θε ρω θησαν α χραντε εν τη α γι α
 γε ννη η σει σ αυ την ε ορ τα ζει και ο λα ο ος
 ος ε νο χης των πται σμα των λυ τρω θεις εν τω κρα

ζειν σοι ^Δ η στειρα τι κτειτην Θε ο το κον και τρο φον της
ζω ης η μω ⁷ ω ων ^Δ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος ⁷ Δι - θ

A α γι ⁷ ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ⁷ ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ⁷ ι ος α θα α να τος ^θ ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ^Δ ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος ^Δ α α γι
ι ος α θα α να τος ^θ ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ^Δ ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι ^Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω
νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΙΓ' ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουῖα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ργ').

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σα Κυ ρι

ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σας

Χ Ευ λο γει η ψυ χη μᾶ τον Κυ υ ρι ον

Κυ ρι ε ο Θε ος μᾶ ε με γα λυν θης σφοδρα

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σα Κυ ρι

ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σας

Χ Η τω η δο ξα Κυ ρι ου εις τῆς αι ω νας

ευ φραν θη σε ται Κυ ρι ος ε πι τοις ερ γοις αυτου

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σα Κυ ρι

ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σα α α α α ας

ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏⲏⲏ

ⲗⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ

Ⲭ Ⲏ ⲧⲉⲓ ⲛⲟⲛ ⲕⲁⲓ ⲕⲁ ⲧⲉⲩ ⲟ Ⲕⲅ ⲕⲁⲓ ⲃⲁ ⲥⲓ ⲗⲉⲩ ⲉ

ⲉ ⲛⲉ ⲕⲉⲛ ⲁ ⲗⲏ ⲧⲉⲓ ⲁⲥ ⲕⲁⲓ ⲡⲣⲁ ⲟ ⲧⲏ ⲧⲟⲥ ⲕⲁⲓ Ⲕⲓ

ⲕⲁⲓ ⲁⲓ ⲟ ⲥⲟⲩ ⲩ ⲩ ⲛⲏⲥ

Ⲁ ⲗⲗⲏⲏⲏ ⲗⲅ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲁ ⲗⲗⲏⲏⲏ ⲗⲅ ⲅ

ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ Ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲗⲏⲏⲏ

ⲗⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΓ' Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κα' 33-42).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπος τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε καὶ ὠρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὄν μὲν ἔδειραν, ὄν δὲ ἀπέκτειναν, ὄν δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσῃ τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ·

Κακούς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

Ἦχος ἰὺ Δι. ς

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ
 Τῆ Τετάρτη.

Ἦχος ἰ Δι. ς

9-6
 u-γ

ι τα α α α α α α χε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρ ς ς
 ς ς ς ς βι ιμ μν υ υ στι ι ι ι μν στι
 κω ω ω ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ζο ει κο νι ζον τε ε ε ε ε ε
 ες και αι αι αι αι αι αι τη η η η η
 η η η η ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι
 ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α α

ι ι ι ι ι ι ι α γγε λι και αι αι αι αι αι

 αις α ο ρα α α α α τω ως δο ρυ φο

 ο ρϝ ϝ ϝ ϝ με νον τα α α α α ξε ε ε

 ε ε ε ε τα α ξε σι ι ι ι ι ι ι ιν Α λλη η

 λϝ ϝ ϝ ι ι ι α α α α α α α α α

 α α α α α α

Ἐξήγησις Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρῆσις στὶς Ἱερὰς Ἀκολουθίας τῆς Ἐκκλησίας. Γιὰ κάθε ἄλλη χρῆσις ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικὰ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

K υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

K υ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

K υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

K υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π α ρα σχϝ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϝ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

και ἄλλως:

Σ οι Κυ ρι ι ι ε ε ε

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υ υς μϑ Κυ ρι ο ος ςε ρε ε ω ω

μα α α μϑ και κα τα φυ γη η μϑ και

ρϑ υ ςη ης μϑ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον

Πνε ε ε ευ μα Τρι α δα ο ο μο

ϑ ϑ ϑ σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον

Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι
 νε ε ε σε ε ως
Κ αι με τα τσ πνε ευ μα το ο ο ος σθ
Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον
Α ξι ον και δι ι και αι ον *και ἄλλως*
Α α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον
Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος
 Σαβ βα ωθ πλη η ρησ ο ς ρα νος και η γη της

δο ο ξη ης σα ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε

νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς ω σαν

να α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

A α α α μη η η η ην

A α α α α α α μη η ην

Σ ε υ μν ς ς ς μεν σε Ευ λο

γ ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι ς ς μεν

Κυ υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα

α σα ο Θε ο ος η η μων

Ἐτονίσθησαν ἰζ' Ἰουλίου , βια , ἀντεγράφησαν κζ' Ὀκτ. , βιβ' . I.A.

A γα α πη η η η σω σε ε Κυ υ υ

ρι ε η ι ι σχυ υ υς μ ς ς ς

ς Κυ υ ρι ο ος ς ε ε ρε ε ε ε ω ω

μα α α α α μ και αι κα τα α φυ υ

γη η η η μ και ρυ υ υ ς η η η ης

μϠ

(κζ´ Ὀκτ. , βιβ´)

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Δι ρ

A ξι ι ον ε ε ςιν ω ως α α λη η η
θω ω ω ω ως μα κα α ρι ι ι
ζει ει ει ειν σε ε την Θε ε ο ο ο το ο ο
ο ο κον την α α ει μα α κα ρι ι ςον και αι
πα να α μω ω ω μη η η η το ο ο ο
ον και μη τε ε ε ε ε ε ε ρα α α τϠ
Θε ε ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ η η η η μων την
τι ι μι ω ω τε ε ε ε ε ρα α αν των
Χε ϑ ϝ βι ι ι ι ι μ και αι ε εν δο
ξο τε ε ε ε ρα α α αν α συγ κρι ι ι
ι ι ι ι τω ω ως τω ω ω ων Σε ε ρα α α
φιμ την α δι ι α α φθο ο ο ο ρω ω
ω ω ως Θε ο ο ον Λο ο ο ο γον τε ε

κϛ ϝ σαν την ο ο ον τω ω ω ως Θε
 ο το ο ο ο κο ο ο ον σε ε ε ε ε
 ε ε με ε γα λυ υ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη τῆ κγ´ Φεβρ. , βι´ . I.A.

Ἄξιον ἔστιν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος δ΄.

Ἦχος Δι

A ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θως μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το ο ο κον την α ει μα κα
 ρι ι στον και πα να μω μη η τον και μη τε ρα
 του Θε ου ου ου ου η η η η μων την τι μι ω
 τε ε ε ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι μι
 και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ρα αν α συγ κρι
 ι ι τω ως τω ω ων Σε ε ρα α α φιμ την α
 δι α α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ον Λο
 ο ο γο ον τε κου ου ου ου σαν την ο ον τω ως

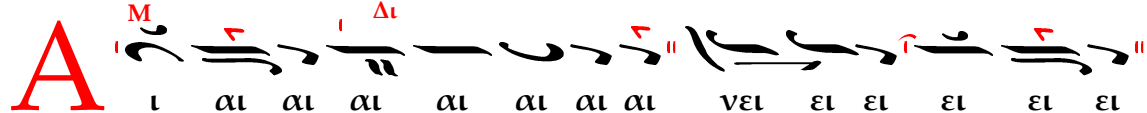
 Θε ο το ο ο κον σε με ε γα α λυ υ υ υ

 νο ο ο ο με ε ε ε ε εν

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοφάλτου

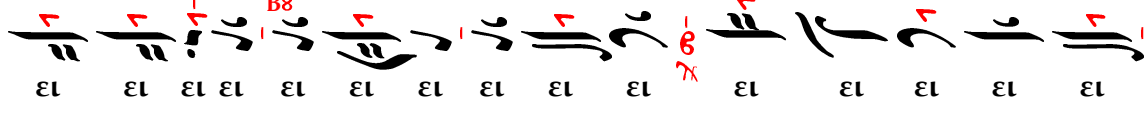
Ἦχος Δι

A ^M ^{Δι}

 ι αι αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει

Πα

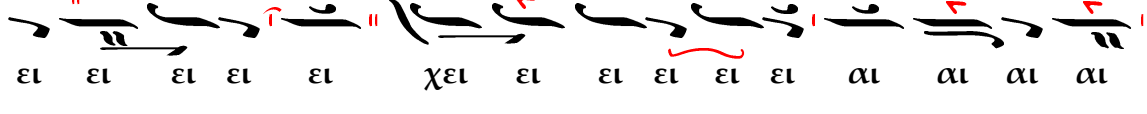
 ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει

B8

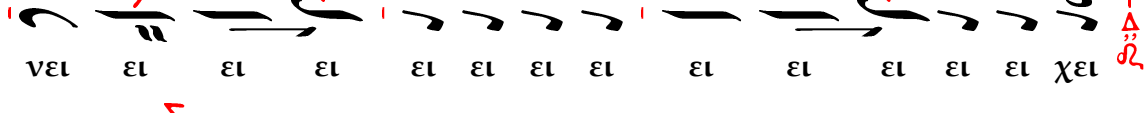
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Δι

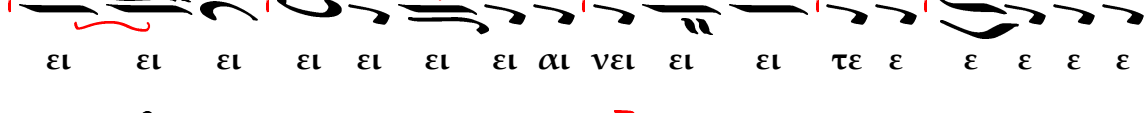
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

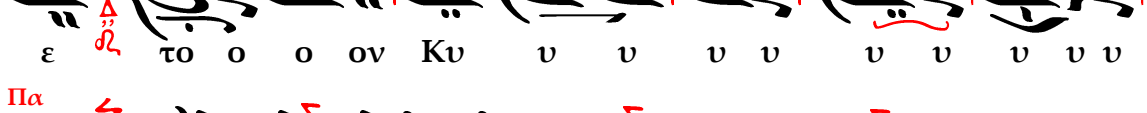
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

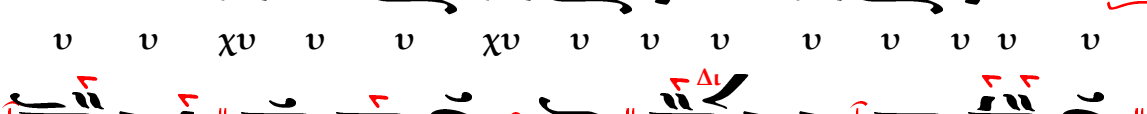
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Α ^{Δι}

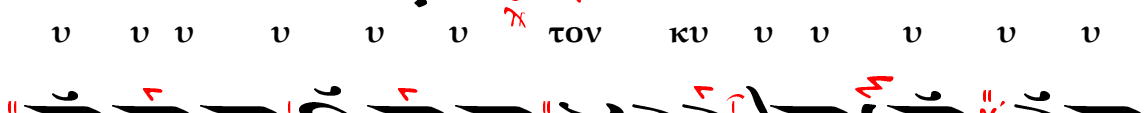
 ε ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Πα

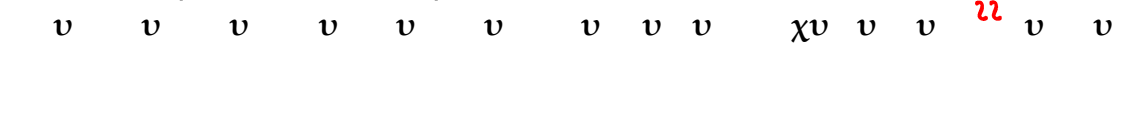
 χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

B8

 υ υ χυ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Δι

 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

E ι η το ο νο μα Κυ ρι ο ευ λο γη με

 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος

T ο ο νο μα Κυ ρι ο ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϛ νυν και ε ως

 τϛ αι ω ω νο ο ος